

உளங்கூர்கேள்வி இளம்புரணரின் இறைநெறிக் கொள்கைகள்

வே. விக்னேசு அ. *

அ¹ தமிழியல் துறை, பூ.சா.கோ. கலை அறிவியல் கல்லூரி, கோயம்புத்தூர்-14, தமிழ்நாடு, இந்தியா.

Theological Doctrines of Uḷankur Kelvi Ilampooranar

V. Vignesh a, *

^a Department of Tamil, PSG College of arts and science, Coimbatore-641014, Tamil Nadu, India.

* Corresponding Author:
vigneshrathinam432@gmail.com

Received: 04-01-2021
Revised: 17-02-2021
Accepted: 19-04-2021
Published: 30-04-2021

ABSTRACT

Tolkāppiyam is a full-fledged grammar of Tamil. This book appeared in Tamilnadu thousands of years ago and has been rooted for years because it is protected by the armor of the famous commentators like ḷampūraṇar, Cēṇāvaraiyar, Pērācīriyar, Nacciṇārkkīṇiyar, Teyvaccilaiyār, Kallāṭaṇār, Paḷaiyavuraikārar oruvar. It is in this context that the entirety of the Alkā Viḷuppañcēr Tolkāppiyam Is completes by the ḷampūraṇar's commentary. The purpose of this article is to outline of the Principles of theology of ḷampūraṇar.

Keywords: Tolkāppiyam, ḷampūraṇar, Tamil Grammer, Nacciṇārkkīṇiyar

முன்னுரை

தமிழ்த்திருநாட்டிற்கு வற்றாத வளனாய்க் குன்றாத மணி விளக்காய் வாய்ந்தொளிர்வது தொல்காப்பியம் என்னும் முழுமுதல் இலக்கணப் பெருநூலாம். இந்நூல் பல்லாயிரம் யாண்டுக்கு முன்னர் தமிழகத்தில் தோன்றி யாண்டு பலகடந்தும் வேருன்றி நிற்பதற்குக் காரணம் உரையாசிரியப்பெருமக்களின் உரைகள் என்னும் கவசத்தால் வழிவழியாகப் போற்றிப் பாதுகாக்கப்பட்டமையே ஆகும். இங்ஙனம் அமைந்த உரைகளுள் அல்கா விழுப்பஞ்சேர் தொல்காப்பியம் முழுதிற்கும் முற்ற முடியக் கிடைத்திருப்பது இளம்புரணருரையாம். இவ்வரையிற் காணலாகும் அன்னாரின் இறைநெறிக் கொள்கைகளைச் சாற்றுவதே இக்கட்டுரை ஆராயக்கொண்ட ஆய்பொருளாம்.

இளம்புரணர்

கி.பி. பதினோராம் நூற்றாண்டிற்குப் பின் தோன்றிய தொல்காப்பிய இயக்கத்தின் தன்னேரில்லாத் தலைவராகவும் தனக்குப்பின் வந்த பேராசிரியர், சேனாவரையர், தெய்வச்சிலையார், நச்சினார்க்கினியர், கல்லாடனார் என்றின்ன உரையாசிரியப் படையாளர்க்கு வழிகாட்டியாய் அமைந்தவர் இளம்புரணரேயாவர். தொல்காப்பியமென்னும் நூற்கடலை அரிதின்முயன்று கடைந்து, இலக்கணவமுதத்தை அறிவுலகு உய்ய அளித்த பெருமை இளம்புரணவடிகளையே சாரும். அன்றியும், இளம்புரணருரையே பிற்கால உரையாசிரியர்க்குக் கைவிளக்காய் அமைந்து பெரும் துணை புரிந்தது எனல் தரும் இச்சீரிய சான்றோரின் உரையுள் அவர் காட்டியுள்ள உதாரணங்களாலும் மேற்கோள் பாக்களானும் இவர்தம் இறைநெறிக் கொள்கைகளை ஒருவாற்றான் அறியவயலுகின்றதாம்.

இளம்பூரணரின் காலம்

ஆசிரியர் இளம்பூரணவடிகளின் வாழ்வியலை முழுமையாக அறிதற்கான சான்றுகள் ஏதும் கிட்டிற்றில். ஆயின், இவருரையைக் கொண்டும் இவர்தம் உரையில் எடுத்தாண்ட இலக்கிய இலக்கண மேற்கோள்களைக் கொண்டும் இவர் உரையை மேற்கொண்டோர்தம் காலத்தைக் கொண்டும் இவரின் காலத்தினை ஓராற்றான் கணித்தற்கியலுகின்றது.

அவ்வகையில், தொல்காப்பியத்தையும் இளம்பூரணருரையையும் தழுவிச்செய்யப்பட்டதாய் ஆன்றோர்களால் குறிக்கப்பெறும் நன்னூலைப் படைத்த பவணந்திமுனிவர் காலம்¹²¹²⁻ என்பர் மு.அருணாச்சலம் (தமிழிலக்கிய வரலாறு - 13 - ஆம் நூற்றாண்டு. ப. 171) ஆதலின், பவணந்திமுனிவரின் காலத்திற்கு முற்பட்டவர் இளம்பூரணர் எனத் துணியலாம். அன்றியும், இவர் தமது உறையுள் கருவூர், உறையூர், இருவிளை, மருவூர் என்றின்ன ஊர்ப் பெயர்களைச் சுட்டுகின்றமையின், யாப்பருங்கலவிருத்தி உரையாசிரியருக்குப் பிந்தியவர் எனக் கருதலாம்.

இன்னவகையான் நோக்குழி, இவரின் காலம் கி.பி. 11-ஆம் நூற்றாண்டு என்பது துணியப்படுகிறது.

சமயம்

பிற்காலச் சோழர் காலத்தில் வாழ்ந்தவர் இளம்பூரணர். சைவசமயம் தழைத்தோங்கிய காலம் அக்காலம். சமணசமயம் ஓடுங்கி சோணாடெங்கும் சைவசமயம் ஓங்கி சைவ மணங்கமழ்ந்த காலத்தே தொல்காப்பியத்துக்கு உரைசூற வந்த இளம்பூரணர் சைவசமயத்தவர் என்பது சொல்லாமலே அமையும்.

வைதிக சமயக்கொள்கைகள்

அடியார்க்கு நல்லார் இளம்பூரணரை “உரையாசிரியராகிய இளம்பூரண அடிகள்” என்று குறிப்பிடவதானும் “இஃது ஒல்காப்புலமை தொல்காப்பியத்துள் உளங்கூர்கேள்வி இளம்பூரணர் எனும் ஏதும் இல்லாதவர் ஒதிய உரை” (நன்.பொது.9) என மயிலைநாதர் இவரைச் சுட்டுவதானும் இவரைச் சமண சமயத் துறவி என்பர். அன்றியும்இ தொல்காப்பியப் பாயிரவுரையில் ‘படிமையோன்’ என்பதற்கு “தவத்தான் வரும் பல புகழ்களை உலகிலே நிறுத்திய தவ ஒழுக்கத்தை உடையோன்”; என்று இவர் தரும் விளக்கம் பற்றியும் இவரை சமணத்துறவி என்று கருதுவர். ஆயின் “மேவிய சிறப்பின் ஏனோர் படிமைய” (தொல்.பொருள்.இளம்.நூ.30) எனவருஞ்சுத்திரத்தில் ‘படிமைய’ என்னுஞ் சொற்கு “மக்களை யல்லாத தேவரது பூசையும் விழாவும் முதலாயினவும்” என விளக்கம்தரும் இளம்பூரணர் “மேவிய சிறப்பின் ஏனோர் படிமைய என்பது நால்வகை நிலத்தினும் மேவிய சிறப்பை உடைய மக்களை அல்லாத தேவரது படிமையவாகிய பொருள்கள் என்றவாறு” என்றுரைத்துஇ “ ‘படிமை’ என்பது ப்ரதிமா எனும் வடமொழி திரிபு அது தேவர்க்கு ஒப்புமையாக நிலத்தின் கண் செய்து அமைத்த தேவர் மேல் வந்தது. அவருடைய பொருளாவன பூசையும் விழாவும் முதலாயின” எனச் சாற்றுகின்றார். இங்ஙனம் இவர் நவின்றமையை ஆழ்ந்து நோக்கில்இ இவ்வரைபகுதி இவரைச் சமணர் எனக் கூறுதற்குச் சாலாது என்பது அங்கைநெல்லி.

தவிர, ‘படிமம்’ , ‘படிவம்’ எனுஞ்சொற்கள் சங்க இலக்கியங்களில் (குறுந்.15,புறம்.349) பயின்று வருகின்றன. அவ்விடங்கள் யாவும் ‘வைதிகசமய விரதத்தன்மை’ என்ற பொருளிலேயே இச்சொற்கள் வழங்குகின்றன என்பது நோக்கத்தக்கதாம். இக்கூறியவற்றை நோக்கில், இளம்பூரணர் வைதிகசமய நிலையையே உணர்த்துகின்றார் என்பது புலனாம்.

சைவசித்தாந்தக் கருத்து

'இசைதிரிந்து ஒலிப்பினும் இயையும்; அவ்வழி அச்சொற்கு அங்கமாகிய அசை திரிந்தொழியா' என்பதனைக் கூறும் "இசைத்திரிந்திசைப்பினும்" எனும் பொருளியல் முதற் சூத்திரத்திற்கு அகநானூற்றுக் கடவுள் வாழ்த்துப்பாடலான "கார்விரி கொன்றைப் பொன்னேர் புதுமலர்" என்னும் முழுப்பாடலை மேற்கோளாக இவர் எடுத்தாள்கின்றார். இச்சூத்திர விளக்கத்திற்கேற்ற மேற்கோள்பாக்கள் வேறுசில இருக்கவும் சிவபெருமானின் திருவுருளைக் காட்டும் இப்பாடலை இவர் எடுத்தாண்ட திறமே இவரின் இறைநெறிக் கொள்கையைக் காட்டும்.

அங்ஙனமே இப்பாடலுக்குப் பொருள் விளக்கம் தரும் இவர் "மணிமிடற் றந்தணன் தாவில் தாள் நிழல் தவிர்ந்தன்றால் உலகே" எனும் தொடருக்கு "மணிமிடற் றந்தணனது சிவானுபூதியிற் பேருலகந் தங்கிற்று" என்றுரைத்தபதனான், உலக உயிர்களின் தோற்றத்திற்கும் ஒடுக்கத்திற்கும் காரணமாகிய சிவத்தத்துவ நிலையை சைவசித்தாந்தக் கருத்தினைச் சுட்டுகின்றார் சைவசித்தாந்தத்தின் அடிப்படைக் கோட்பாடான இதனையே,

"அவனவ எதுவெனு மனவமு வினமையின்

தோற்றிய திதியே யொடுங்கி மலத்துளதாம்.

அந்தம் ஆதி யென்மனார் புலவர்" (சிவஞான போதம் .நூ1)

எனச் சிவஞானபோதம் தெளிவுறுத்தும்.

இங்ஙனமே, 'மோனைத் தொடைக்கும் எதுகைத் தொடைக்கும் எடுத்த வெழுத்தே வருதலன்றி வருக்க வெளமுத்தும் உரிய' என்பதனைக் குறிக்கும் "ஆயிரு தொடைக்குங் கிளை யெழுத்துரிய" எனவருஞ் செய்யுளியல் 90-வது சூத்திரத்திற்கு இவர், "ஆறறி அந்தணர்க் கருமறை பல பகர்ந்து" என்னும் கலித்தொகைக் கடவுள் வாழ்த்துப்பாடலை மேற்கோளாக எடுத்தாள்கின்றார். இப்பாடலும் சிவபெருமானையே போற்றியமைகிறது என்பதும் இவண் நினைத்தக்கதாம்.

உலகம் காவற்பட்டது

அகநானூற்றுக் கடவுள் வாழ்த்தினைப் பெரு விருப்புடன் எடுத்தாண்டு அப்பாடலுக்கு உரையும் வரைந்த இளம்புரணர், குறுந்தொகைக் கடவுள் வாழ்த்துப்பாடலையும் எடுத்தாண்டு விளக்கமளித்துள்ளார் இப்பாடலை ஐந்து இடங்களில் (உவம-நூ3,6, செய்.நூ11,50,51,75) மேற்கோளாகக் காட்டும் இவர், "பாட்டுரை நூலே" (தொல்.பொருள்.நூ.374) எனவருஞ் சூத்திரத்திற்குக் குறுந்தொகைக் கடவுள் வாழ்த்து முழுப்பாடலையும் எடுத்தாண்டு விளக்கம் தரும் இவர் "இதனுட் குறித்த பொருள் முருகவேள் காப்ப உலகங்காவற்பட்டது" என்றுரைத்துள்ள பான்மை நன்குணரத்தகுவதாம். இறைவன் காப்ப உலகம் காவற்படுகின்றது என்பது அனைத்து சமயத்தவருக்கும் ஏற்புடைத்தாம். ஆயினும் இவண் குறித்த பொருளை முடிய நாட்டுதலே யாப்பெனத் (தொல்.பொருள்.நூ.383) தொல்காப்பியனார் மொழிந்தமையைச் சிரமேற்கொண்ட இவர், தன் மனத்துட் குறிக்கொண்ட பொருளை; அ.தாவது தம் சமயக்கடவுளான முருகப்பெருமான் உலகைக் காக்கின்றான் என்பதனான் ஈண்டுக் குறித்த பொருளாகவே காட்டிய இவரின் சமய துணிவு போற்றபாலதாம்

முருகவேள்

அடிவிரவி வருமாற்றை, "விராஅய் வரினும் ஒரு உரிய இலவே" (செய்.நூ.51) என நூற்பிக்கும் சூத்திரத்திற்குச் 'செங்களம் படக் கொன்று' (குறுந்.1) எனவரும் முருகப்பெருமானை உயர்த்திச் சொல்லும் பாடலை விருப்பத்துடன் இவர் எடுத்துக்காட்டுகின்றமையானும் நோக்கினை உணர்த்தும் 'மாத்திரை முதலா' (செய்.நூ.100) என்னும் நூற்பாவிற்ரு, "உலகம் உவப்ப வலனேர்புதிரிதரு" எனத்தொடங்கும் திருமுருகாற்றுப்படைச் செய்யுளின் முதல் ஆறுவரிகளை மேற்கோளாக்குவதானும் முருகப்பெருமான்பால் இவர் கொண்ட பற்றுதல் வெளிப்படுகின்றதாம்.

விநாயகர்

“அடிநிமிர் கிளவி யீரா றாகும்” என்னுஞ் செய்யுளியல் 175 -ஆவது சூத்திரவுரையில், நக்கீரதேவ நாயனாருடைய 'மூத்தநாயனார் திருவிரட்டை மணிமாலையிலிருந்து “நல்லார் பழிப்பில் எழிற்செம்பவளத்தை நாணநின்ற” எனத்தொடங்கும் பாடலை நேரசை முதலாகிப் பதினாறெழுத்தான் வந்தமைக்கும் “கனிய நினைவொடு நாடொறுங் காதல் செய்மடியார்க்கு... யானை முகத்தானே” எனவரும் பாடலை நிரையசை முதலாகிப் பதினெழுத்தான் வந்தமைக்கும் உதாரணமாக எடுத்துக்காட்டுகின்றார். மூத்தநாயனார் எனப்பெரும் பிள்ளையாரைப் போற்றும் இருபாடல்களை இளம்பூரணர் எடுத்தாண்டுள்ளமையின் சைவசமயக் கடவுளரைப் போற்றும் பாடல்களில் அவர்க்கு இருந்த பரந்துபட்ட அறிவும் விருப்பமும் இனிதின் விளங்குகின்றதாம்.

சைவநெறியினரே ஆவர்

மேற்கண்டாங்கு சிவபெருமான், முருகப்பெருமான், பிள்ளையார் ஆகிய சைவசமய கடவுளரைப் போற்றும் பாடல்களை நினைவிற்கொண்டு, பல்வேறுபட்ட இலக்கியங்களினின்றும் அகழ்ந்தெடுத்துத் தம்உரையினூடே இளம்பூரணர் எடுத்தாண்டுள்ளமையின் இவர் அக்கடவுளரைத் தம்மனதில் நினைந்து போற்றுகின்றார் என்பதும் இங்ஙனம் சிவனையும் முருகனையும் விநாயகரையும் போற்றும் பாடல்களில் பெரும் விருப்பம் கொண்டு மேற்கோள்களாக எடுத்தாளும் ஒருவர், சைவநெறியினரே யாதல் வேண்டுமென்பதும் வெள்ளிடைமலையாம்.

பரவும் பழிச்சும்

உணர்வோர்க்கு விளங்குமாற்றால் பொருளுணர்த்துக என்பதனை நுவழும் “உணர்ச்சி வாயில் உணர்வோர் வலித்தே” (தொல்.சொல். நூ-387) எனவரும் சூத்திரத்திற்குப் பொருளுணர்த்தும் இளம்பூரணர், “பரவும் பழிச்சும் வழத்தின் பொருள் (தொல்.உரி.85) என்பதனால் உணராத மடவோரை மற்றொரு வாய்பாட்டால் உணர்த்துக. அல்லாக்கால், மேல்நோக்கிச் சில மலர்க்கொடு தூவிக் காட்டவுணருமேல் அஃதே உணர்ச்சி வாயிலாக அறிக என்பது” என்பதனைக் கூர்ந்து நோக்கின் பரவுதலும் பழித்தலும் தெய்வத் திருவுருவின் முன்னர் மலர்வழிபாடு (அருச்சனை) செய்தல் என்பது புலனாகின்றதாம். அன்றியும் வழத்துதல் அஃதாவது இறைவனைப் பூசிப்பதனைக் குறிக்கும் பரவுதலும் பழிச்சுதலும் என்பதன் பொருளை உணராதாரை ‘மடவோர்’ - ‘அறிவிலாதோர்’ என்று இவர் சுட்டியுள்ளமையை நோக்கின், பூசனை குறித்த சொல்லின் பொருளை யாவரும் அறிந்திருத்தல் வேண்டும் என்னும் கருத்துடையாராக இவர் விளங்கியமை வெளிப்படுகின்றதாம்

முடிவுரை

இன்னவகையான் கண்ணுற்று நோக்கில், தொல்காப்பியத்தின் முழுமுதல் உரையாசிரியரான உளங்கூர்கேள்வி இளம்பூரணவடிகள் தம் உரையினூடே காட்டும் உதாரணங்களானும் மேற்கோள் பாக்களானும் குறிப்பாகக் கடவுள் வாழ்த்துப்பாக்களானும் இப்புனிதரின் இறைநெறிக் கொள்கைகள் தெளிதிற் புலனாகின்றதாம். அன்றியும், தாம் மனத்துள் நினைந்துபோற்றும் கடவுளர் குறித்தான பாக்களைப் பல்வகை இலக்கியங்களினின்றும் தேடியெடுத்து இயன்றுழியெல்லாம் எடுத்தாண்டுள்ளமையை நோக்குழி, கடவுளர் பற்றியமைந்த பாக்களை மேற்கோள் காட்டுவதில் இவருக்கிருந்த பெருவிருப்பமும் இனிதின் விளங்குகின்றதாம்.

References

Gurusamy, S., (2007) Ilampuranar Urai, Rani Pathippagam, Chennai, India.

Ilampuranar (With the explanation of K. Sundaramoorthy), (1971) Tholkappiyam Eluththikaram, South India Saiva Siddhanta Works Publishing Society, Chennai, India.

Ilampuranar (With the explanation of K. Sundaramoorthy), (1971) Tholkappiyam Sollathikaram, South India Saiva Siddhanta Works Publishing Society, Chennai, India.

Ilampuranar (With the explanation of K. Sundaramoorthy), (1971) Tholkappiyam porulathikaram, South India Saiva Siddhanta Works Publishing Society, Chennai, India.

Krishnamoorthy, S., (2002), Ilampuranar Urai, Pandiyan Pathipagam, Tanjoore, India

Yapparungalam, (1998), M.V., Venugopalapillai Edition, International Institute of Tamil Studies, Chennai, India.

Funding: NIL

Acknowledgement: NIL

Conflict of Interest: NIL

About the License:

© The author 2021. The text of this article is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License